

PASSIE met hoofdletters

“Het begon met een droom.”

Ik bezocht **AGNES VERDONSCHOT**. Veel lezers kennen haar als een van de belangrijkste organisatoren van de voor- en najaarsreizen van de Seniorenvereniging. Toch was dit niet de reden waarom ik naar haar toe ging. Er is meer te vertellen over deze sympathieke vrouw.

Wie is Agnes?

Naast een druk gezinsleven was zij werkzaam in diverse drukke banen en maatschappelijk actief. Daarnaast werden 4 kinderen begeleid naar zelfstandigheid en volwassenheid. Vakantie werd gewoon doorgebracht in Oostenrijk of Frankrijk. Zij voelde zich thuis in de bergen. Ja, ik weet dat u misschien denkt: “wij gaan ook elk jaar naar Oostenrijk”, maar hier bedoel ik toch iets anders!! Er brandde een passie in haar. In het woordenboek omschreven als: PASSIE is een krachtig gevoel van enthousiasme en verlangen dat je leven meer kleur en betekenis geeft.

Agnes volgde diverse klim- en touwtrainingen via de NKBV (Koninklijke Nederlandse Klim- en Bergsport Vereniging), ontwikkelde technieken op sneeuw- en ijsstellingen, bestudeerde alles over acclimatiseren en eventuele ongevallen in de bergen en niet te vergeten, het tijdig herkennen van een weersverandering. Agnes was en is geen vrouw die met een half plaatje genoeg neemt. Wat ze doet, doet ze goed en deskundig.

Hoe ben jij terecht gekomen in het beroep van reisleader en eindverantwoordelijke op zware trekking tochten in het hooggebergte van Nepal, Tibet, Rusland, Zuid-Amerika, Afrika?

“Het begon met een droom”. Haar wens was om een trektocht in de Himalaya te maken en in 1999 sloot ze zich aan bij een groep klimmers bestaande uit 15 Nederlanders, onder leiding van een Nederlandse reisleader. Gezien haar grote deskundigheid op alpien gebied, viel ze tijdens deze moeilijke tocht al snel op. Tijdens de tocht werd er door de reisleader regelmatig een appèl op haar gedaan. Samen gaven ze nu leiding aan de 15 Nederlanders en de 48 Nepalezen. De Nepalezen fungeerden als sherpa's en droegen een groot deel van de bagage, waaronder tenten, voedsel en kookgerei. Elke gast droeg ongeveer 12 kg, terwijl de dragers de rest van de benodigdheden vervoerden. Na afloop van deze succesvolle trekking werd haar gevraagd of ze zelf trektochten wilde leiden voor de organisatie. Na een periode van overwegen ging zij aanvullende trainingen volgen bij de organisator van deze extreme buitenlandse tochten. Ze begon en groeide uit tot begeleider van de zwaarste trekkings in heel veel landen buiten Europa. Zij vertrok 3, 4, 5 keer per jaar naar landen als o.a. Zuid-Amerika, Nepal, Tibet, Rusland en Afrika.

“Mijn eerste reis als gediplomeerd begeleider en reisleader ging naar Kathmandu in Nepal. In het dal van Kathmandu word je omringd door de hoge toppen van de Himalaya. Tochten in deze gebieden op grote hoogte duren gemiddeld drie weken, waarbij het gezelschap zeker twee weken boven de 4500 meter blijft. Wandelen, klimmen en verblijven op deze hoogte beïnvloeden zowel je lichaam als je geest en ook je gedrag. Terugkeren naar de basis, puur overleven in koude, ijs en sneeuw, geeft een intense ervaring. Slapen in een tent op het ijs, omgaan met het gevoel van gevaar, het vreemde eten. Het zijn slechts enkele uitdagingen. Deze omstandigheden kunnen tijdelijk ander gedrag veroorzaken, waarbij zeker ook de mogelijkheid van hoogteziekte moet worden meegenomen. Het brengt grote verantwoordelijkheid voor de reisleader met zich mee en vormt een zeer intense ervaring voor de groepsleden. Vaak geven deelnemers aan dat ze flink geconfronteerd werden met zichzelf. De groepsdynamiek wordt dan cruciaal; het kan kracht en teamwork stimuleren, maar ook het team ondermijnen. In het laatste geval moet de reisleader duidelijk de leiding nemen en instructies geven om de veiligheid van iedereen te waarborgen”.

Waar leg jij de grens? Hoe houd jij je fit in de voorbereiding?

Het is vanzelfsprekend onmogelijk om langdurige en intensieve trekking activiteiten op grote hoogte uit te voeren zonder een degelijke voorbereiding. Het belangrijkste is om tijdens je verblijf in Nederland je conditie te onderhouden. "Ik bleef actief in de sportschool, deed regelmatig aan spinning, hardlopen, veel wandelen en ik speelde tennis."

"Mijn lijfspreuk was: Als ik geen energie meer heb tijdens of na een tocht, stop ik. Om volledige verantwoordelijkheid te kunnen dragen moet er altijd een reserve in mij blijven om in gevaarlijke situaties adequaat te kunnen handelen."

Waarom? Wat trekt je daarboven in die kille, koude wereld?

Ze zegt heel eerlijk: "Ik heb de vraag verwacht maar ik hoopte ook dat je die niet zou stellen". "Soms heb ik gewoon heimwee naar het gevoel om daarboven te staan. Als ik daar op 4- of 5000 meter sta en om me heen kijk, voel ik tot in de diepste vezel van mijn lichaam en geest hoe klein ik ben als mens. Ik ben een hele kleine korrel in een immens, gigantisch geheel".

Hoe geef je dat een plek als je terugkomt op aarde?

"Dat lukt niet. Soms, als ik mijn ogen sluit, ben ik terug op die plek en die grootsheid en schoonheid voel ik direct weer." "Hier is het soms lastig om al die kleine dingen te ervaren waar wij ons dagelijks mee bezig houden, boos over maken of zelfs oorlog over voeren. De verschillen tussen daarboven en hier beneden zijn dan heel groot."

Agnes zit vol verhalen en ervaringen. Bergen met al hun schoonheden en gevaren, culturen, andere waarden, andere normen, maar als je diep gaat zijn we allemaal gelijk. "Allemaal een kleine zandkorrel in een heel groot universum. Wat is er nodig om eindelijk tot regeringsleiders en alle anderen door te dringen, dat er geen grotere taak is dan deze wereld te beschermen."

Ik heb nu wel door dat één verhaal in De Luidklok de lading niet kan dekken. Agnes heeft toegezegd na dit introductie stukje nog enkele keren een verslag te schrijven van een van die ontelbare trekkings en hikings in heel veel verschillende landen. In volgende edities van De Luidklok kunt u genieten van nog meer verhalen van Agnes, die ook veel reizen begeleid heeft voor Koning Aap naar bijvoorbeeld Tibet, met als specialisatie de "Kora" (heiligenroute) rond Mount Kailash (hoogte 6638 meter). Daarnaast was ze te vinden in China, Maleisië, Noord-Korea, Syrië, Jordanië, India. Nu vinden we haar bij de voor- en najaarsreis van onze Seniorenvereniging. Ze heeft inmiddels de leeftijd bereikt van 74 jaar en gaat deze zomer "gewoon" naar de bergen van Oostenrijk.

*Jeanne Melters
redactielid De Luidklok.*

Voorproefje: PASSIE voor bergen.

.... 's Nachts om 3 uur vertrekken we van het high camp naar de top. Om 2 uur trekt de wind flink aan, bijna boven op de top van de Aconcagua in Zuid-Amerika.....